

Dkt. David Bauer, Somo la Biblia la Kujifunza kwa Kufata Neno la Mungu, Hotuba ya 19, Yakobo 1:22-27

© 2024 David Bauer na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno la Mungu. Huu ni kipindi cha 19, Yakobo 1:22-27.

Tuko tayari kuanza sasa na Yakobo 1:22. Kama nilivyosema, hiki ni kitengo kidogo cha tatu hapa katika kitengo kikuu cha pili cha Yakobo 1:2 hadi 27.

Tukumbushe tu kwamba Yakobo 1, kwa maoni yangu, angalau hutumika kama aina ya muhtasari wa kitabu chote ambacho anaanzisha kwa ujumla karibu mada zote kuu za kitabu, ambazo kisha ataziendeleza katika sehemu iliyobaki ya kitabu katika sura ya 2 hadi 5. Lakini anawasilisha mada hizi kuu ndani ya mfumo ndani ya sura ya 2. Katika 1:2 hadi 15, mfumo unahusiana sana na utatu wa maisha ya Kikristo kupitia majaribu, kupitia hekima inayotoka kwa Mungu. Hapa, katika 1:16 hadi 27, anazungumzia kuhusu utatu wa maisha ya Kikristo juu ya udanganyifu kupitia nguvu ya Neno.

Kwa hivyo, tunapofikia mstari wa 22 hadi 25, ambao unahusiana na kazi hii ya kuwa watendaji wa Neno na sio hapa kujidanganya tu, ambao unahusiana hasa na Neno lenyewe, sio kuhusiana na mambo mengine. Neno linazungumziwa kuhusiana na vipengele vingine katika mstari wa 16 hadi 18 na pia katika mstari wa 19 hadi 21 na litazungumziwa tena kwa namna fulani katika mstari wa 26 hadi 27. Hapa, anazungumzia Neno kama hivyo, na anawasilisha kifungu hiki hapa, kama ninavyosema, kama njia ya kuepuka udanganyifu na kukumbatia maarifa.

Hilo, bila shaka, linasisitizwa katika aya zinazozunguka hapa. Lakini tumetaja mahitaji ya Neno kutoka 1:22 hadi 25, na kama ilivyo katika sehemu ndogo au aya nyingi katika sura ya 1, anaanza na himizo ambalo kisha anaendelea kulithibitisha. Tuna aina hiyo hiyo ya jambo hapa.

Himizo, bila shaka, linapatikana katika mstari wa 22, lakini iweni watendaji wa Neno na si hapa ni kujidanganya tu. Sasa angalia kwamba anajihusisha na utofautishaji hapa ndani ya himizo hili. Anaanza na kipengele chanya cha himizo, iweni watendaji wa Neno, na kisha kwa njia ya utofautishaji, hii ni aina ya utofautishaji unaohusiana, kinyume, si hapa tu, basi hiyo inabadilishwa na msembo shirikishi unaojidanganya wenyewe.

Hapa, neno deceit ni paralogizomai. Ni neno tofauti na deceit kuliko lile tulilokuwa nalo katika mstari wa 16, ambalo ni planao, na atatumia neno tofauti badala ya

deceit katika aya inayofuata katika mstari wa 26. Kisha anathibitisha himizo hili katika mstari wa 23 hadi 25, na anaanza kwa kuzungumzia hasi, kuhusu kuwa msikiaji tu, na kisha anaishia na chanya, kuwa msikiaji na mtendaji.

Kwa hivyo, anasema kuhusu uthibitisho wa wale wanaosikia tu, kwa maana mtu akiwa msikiaji wa Neno na si mtendaji, ni kama, bila shaka hapa unayo ulinganisho, yeye ni kama mtu anayejiangalia uso wake wa asili kwenye kioo, kisha anasonga mbele na kuthibitisha ulinganisho huo, kwa maana anajiangalia mwenyewe na kwenda zake na mara anasahau jinsi alivyokuwa. Na kisha anarudi kuthibitisha hili kwa upande wa chanya, kwa upande wa mtu ambaye ni mtendaji wa Neno na si msikiaji tu, bali yeye anayetazama sheria kamilifu, sheria ya uhuru, na kudumu, akiwa si msikiaji anayesahau, bali mtendaji anayetenda, atabarikiwa katika kutenda kwake. Na, bila shaka, utaona kwamba uthibitisho wako hapa umeimarishwa na mgawanyo.

Anahama kutoka chanya katika himizo, kutoka chanya kuwa watendaji wa Neno hadi hasi, si wasikiaji tu, na kisha katika uthibitisho, anabadilisha mpangilio, anaanza na hasi, kwa maana yeye asikiaye tu ni kama mtu anayeangalia uso wake wa asili kwenye kioo, lakini yeye asikiaye na kufanya, yaani, anaangalia sheria kamilifu ya uhuru na kudumu, akiwa si msikiaji anayesahau, msikiaji wa usahaulifu, bali mtendaji wa tendo, atabarikiwa katika kutenda kwake. Kwa hivyo, ABBA, mkanganyiko huu tulionao hapa, na bila shaka, kama tulivyosema, mkanganyiko kwa kawaida unasisitiza vipengele vya kwanza na vya mwisho, na bila shaka, anataka kuisitiza chanya hapa, himizo la kuwa watendaji wa Neno, ambalo linaanza na kumalizia aya hii. Sasa tena, wazo la udanganyifu, katika kesi hii, kama tulivyosema, paralogizomai, linaonekana mwanzoni mwa aya.

Hiyo ilikuwa hivyo pia katika mstari wa 16, na hiyo itakuwa hivyo tena katika mstari wa 26. Na pia, kwa njia, tofauti yake, matokeo yake hasi, unajua hili, yanaonekana mwanzoni mwa aya iliyotangulia katika mstari wa 19. Hapa, udanganyifu unahusisha kujidanganya kuhusu wokovu wa mtu na kile kinachohitajika kwa wokovu.

Kama atakavyosema katika mstari, kama tunavyosema hivi kwa sababu ya mstari wa 21, pokeeni kwa upole Neno lililopandwa ndani liwezalo kuokoa roho zenu, bali iweni watendaji wa Neno wala si wasikiaji, mkijidanganya nafsi zenu. Tena, katika muktadha, udanganyifu unaonekana kuwa kuhusu wokovu wa mtu mwenyewe na kile kinachohitajika kwa wokovu. Na bila shaka, hii inatarajia atakachosema katika 2:14, ina faida gani ndugu zangu mtu akisema ana imani lakini hana matendo? Je, imani yake yaweza kumwokoa? Sasa, bila shaka, una tofauti hapa na mwisho wa mstari wa 21, ambayo, bila shaka, inaonyeshwa na, katika RSV, neno lakini.

Kwa kweli ni da, ambayo ni kiunganishi hafifu katika Kigiriki, lakini RSV hutafsiri hii kama lakini, ikidokeza kwamba anachosema hapa katika mstari wa 22 kinapingana na kile ambacho amekuwa akisema katika nyenzo zilizotangulia. Nadhani kwamba ikiwa kweli una utofautishaji hapa, kama RSV inavyochukulia, inahusisha a, inahusisha

utofautishaji na usomaji mbaya au uwezekano wa ufafanuzi mbaya wa mstari wa 21, na pia uwezekano wa ufafanuzi mbaya wa mstari wa 19, ambapo katika mstari wa 19 tunasoma, kila mtu awe mwepesi wa kusikia. Kama tulivyosema hapo, mwepesi wa kusikia Neno la Mungu, jambo moja.

Na pia, mwishoni mwa aya hiyo, mstari wa 21, pokeeni kwa upole neno lililopandwa ndani liwezalo kuokoa roho zenu. Ingewezekana kwa msomaji anayesoma mistari ya 19 hadi 21 kufikia hitimisho kwamba kilichopo, kilichopo, kilicho muhimu, labda kitu pekee kinachohitajika, ni, ni, ni, kusikia Neno, kuwa mwepesi kusikia na kuelewa kazi ya kupokea Neno kama kusikia Neno tu bila kutaja kutenda au kulifanya. Kwa hivyo, ni tafsiri potofu inayowezekana kutoka mstari wa 19 hadi 21 ambayo anaonekana kusahihisha hapa kwa njia ya, kwa njia ya utofautishaji.

Sasa kusikia huku kunahusisha zaidi ya kusikiliza tu Neno. Kunahusisha kukubali Neno kama Neno la kweli, mistari ya 18 na 21, kutoa, mtu anaweza kusema, idhini ya juu juu, ya imani kwake. Hii inatabiri mstari wa 19 wa sura ya 2, unaamini kwamba Mungu ni mmoja, unafanya vyema, hata pepo huamini na kutetemeka.

Kama tutakavyoona tutakapofikia hatua hiyo, hilo linahusiana na uthibitisho wa imani, kuamini kwamba Mungu ni mmoja, kutoa imani na kuthibitisha kauli ya imani kwamba Mungu ni mmoja, na kuikubali kweli hadi hatua fulani, kuikubali hadi hatua fulani, kukubali Neno kama Neno la kweli, kutoa idhini ya imani kwa Neno, kuwa Neno la kweli, kulikubali kama Neno la kweli hadi hatua fulani. Hilo linaonekana kuwa ndilo analofikiria anaposema anapozungumzia kuwa wasikilizaji wa Neno pekee lakini kukataa kuruhusu ukweli wake kubadilisha mtazamo wetu wa msingi au kuathiri tabia zetu, hasa katikati ya changamoto za maisha. Sasa atarudi katika hatua hii hasa katika 2:14 hadi 17.

Ndugu zangu, faida ni nini, mtu akisema ana imani lakini hana matendo, je, imani yake inaweza kumwoko? Na kwa njia, neno hili hapa linalotafsiriwa, kuwa mtendaji wa Neno, ni, poietes, lakini, angalau katika suala la dhana, linahusiana na wazo la kufanya kazi, kufanya au kufanya kazi. Nabii ni nini, ndugu zangu, mtu akisema ana imani lakini hana matendo, je, imani yake inaweza kumwoko? Ikiwa ndugu au dada hana nguo na hana chakula cha kila siku, na mmoja wenu akawaambia, Nendeni kwa amani, mkaote moto na kushiba, bila kuwapa vitu vinavyohitajika kwa mwili, ina faida gani? Kwa hivyo, imani yenyewe, ikiwa haina matendo, imekufa. Ndiyo maana nasema nadhani ana wazo hapa la kukataa kuruhusu ukweli wa Neno kubadilisha mtazamo wetu wa msingi au kuathiri tabia zetu.

Muundo wa kifungu hiki, hasa uhusiano wa mstari wa 21 na mstari wa 22 na unaofuata, na hasa mstari wa 25, lakini yeye atazamaye ndani ya, sheria kamilifu, sheria ya uhuru, na kudumu, asiwe msikiaji asahauye, bali mtendaji atendaye, atabarikiwa katika kutenda kwake. Muundo wa kifungu hiki basi unamaanisha kwamba wokovu, ambapo anamaanisha ukombozi wa sasa, unaelekeza kwenye

ukombozi wa mwisho, wa kiimani, au wa wakati wa mwisho . Ninasema ukombozi wa sasa kwa sababu anazungumzia kuhusu biashara hii ya kufanya Neno kama, kama, kama, , kuhusiana na, kwa, kwa, kwa, Neno kama sheria ya uhuru, sheria inayoweka huru sasa, inayotoa sasa, inayotoa uhuru sasa. Lakini pia, anaposema mwishoni hapa, mtu huyo atabarikiwa katika kutenda kwake, kwa kawaida, Yakobo, hutumia lugha iliyobarikiwa kurejelea wokovu wa wakati wa mwisho au wa kiimani, kama alivyofanya tayari katika 1:12.

Heri mtu ambaye, heri mtu anayevumilia majaribu, kwa maana akisha shinda atapokea taji ya uzima ambayo Mungu amewaahidi wale wanaompenda. Na tena, katika 511, aina hiyo hiyo ya kitu, , ambapo anasema, , tazama, sisi, , tunawaita heri wale waliokuwa wastahimilivu, mmesikia ustahimilivu wa Ayubu, Ayubu, na mmeona kusudi la Bwana, jinsi Bwana alivyo na huruma na rehema, akielekeza kwenye ukweli kwamba Ayubu alikuwa bora zaidi mwishoni kuliko alivyokuwa mwanzoni. Kwa hivyo, Yakobo anatumia lugha iliyobarikiwa hapa mara kwa mara kurejelea baraka za wokovu wa mwisho wa wakati ujao wa kieskatolojia.

Anaonyesha basi kwamba kuwa mtendaji wa Neno kunahusisha wokovu wa sasa, yaani, kupata uhuru, na ukombozi katika maisha ya sasa, lakini pia baraka mwishoni mwa maisha kuelekea maisha yanayokuja. Kwamba, kwamba, kwamba, kwamba, kwamba, kwamba, wokovu, anasema hapa basi, wa sasa na wa baadaye hupitia vitendo. Una tabia ya kisakramenti ya tabia hapa hupitia vitendo kwa kutokuwa msikiaji wa Neno, bali mtendaji wa Neno.

Mtu huyo hupata wokovu katika mchakato wenyewe wa kutenda. Kama mtu si mtendaji, mtu huyo hana wokovu. Sasa, hili linathibitishwa na mfano kuhusu kioo katika mistari ya 23 hadi 25.

Kuna suala katika tafsiri ya kifungu hiki kuhusu kama hiki ni mfano au fumbo, lakini kwa kweli, nadhani kwamba tofauti hiyo au kwamba tofauti hiyo, imezidishwa sana hapa kwa upande wa wasomi wengi kwa sababu, kama tulivyosema hapo awali katika uwasilishaji huu wa video, mfano, mifano kama inavyotumika katika Agano Jipya, na kwa njia, unapata hii pia mifano katika Agano la Kale. Ninakurejelea labda mfano maarufu zaidi katika Agano la Kale, mfano wa mtu tajiri na mtu maskini na wake, na mwana-kondoo wake, ambao Nathani alimwambia Daudi hapo katika sura ya 12 ya 2 Samweli, kwamba mfano una hoja moja kuu, ambayo haizuii uwezekano kwamba maelezo yana, yana mifano yake ya kiroho. Lakini katika Biblia, mifano ina hoja moja kuu, na maelezo mara nyingi huwa na mifano ya kiroho inayounga mkono au kuimarisha hoja hiyo moja kuu.

Na hiyo ndiyo hasa unayo hapa. Kwa hivyo, nadhani una mfano ambao umetarajia vipengele vya istiyari, kama ilivyotarajiwa, kulingana na kile tunachokifahamu katika mifano katika Biblia, Agano la Kale na Jipya. Kwa hivyo nadhani ni vyema kuuona huu kama mfano ambao una vipengele fulani vya istiyari.

Hiyo ni kusema, maelezo fulani hapa yanalenga kuelekeza kwenye uhalisia fulani katika maisha yetu au katika maisha ya mtu huyu anayejitazama kwenye kioo na ama anaondoka, anasahau, au anaondoka na kutenda huonekana ndani yake na kutenda. Sasa, kulingana na, , uelewa huu wa mfano tulionao, hoja ni hii: haina maana kutazama uso wako wa asili kwenye kioo, kuona uchafu au kasoro zingine ambazo zinaweza kusahihishwa, na kuondoka bila kufanya chochote kuihusu. Ikiwa ndivyo mtu anavyofanya, kwa nini ujiangalie kwenye kioo hapo awali? Haina maana kwa sababu haina tofauti yoyote.

Vivyo hivyo, watu wanaoangalia sheria hujiona wenyewe, si sura zao za asili, bila shaka, bali sura zao za kiroho, jinsi walivyo katika upungufu wao na jinsi Mungu alivyowafanya wawe na anatarajia wawe katika uwezo wao. Wakifanya zaidi ya kutazama tu, katano'o, ambayo katika muktadha huu inahusiana na mtazamo wa haraka, ikiwa wanafanya zaidi ya kutazama tu sheria bali kuichunguza, neno hapa ni parakupto, ambalo kwa kweli linamaanisha kuinama na, kuinama na kutazama kwa makini na kila mara na kwa njia ya kudumu, ikiwa wataichunguza, wakiiruhusu kwa kuiweka katika vitendo ili kuunda kiini cha tabia yao, na zaidi ya hayo, kuruhusu kile walichokiona kuamua tabia zao zote, watabarikiwa. Hiyo ni, watapata wokovu katika mchakato wa kufanya kwao au kwa msingi wa kutenda kwao.

Sasa, tunaona kwamba sheria hapa inaelezewa kama sheria kamilifu ya uhuru. Ni kamilifu, tukijua, tena, jinsi Yakobo anavyotumia teleos au kamilifu katika kitabu chote, ni kamilifu kwa kuwa imekamilika. Ina yote yanayohitajika kwa ajili ya wokovu.

Huenda Yakobo anarudia, labda hata anarejelea hapa, Zaburi 19, mstari wa 7. Sheria ya Bwana ni kamilifu, hufufua roho. Ushuhuda wa Bwana ni amini, humfanya mjinga kuwa na hekima, tena, ukiunganisha na wazo hili la hekima ambalo ni maarufu sana katika Yakobo. Na kwa njia, bila shaka, biashara hii ya kuokoa roho, kutoka Zaburi 19, imetajwa katika mstari wa 21, ambao unaweza kuokoa roho zenu.

Kwa maneno mengine, sheria ni kamilifu kwa kuwa inaweza kuokoa kikamilifu. Mtu hahitaji chochote; mtu anaweza kuokoa kikamilifu; mtu hahitaji chochote zaidi ya hicho. Wokovu huu, bila shaka, tutarudia katika maana gani ilivyo. Wokovu huu unahusisha, miongoni mwa mambo mengine, uhuru au uhuru, sheria kamilifu ya uhuru.

Sasa, baadaye katika sura ya 2, mstari wa 12, Yakobo ataitaja tena sheria kama kamilifu. Anasema hapa katika 2:12, basi semeni na mtende kama wale watakaohukumiwa chini ya, samahani, anazungumzia sheria kama, kama sheria ya uhuru katika mstari wa 12, basi semeni na mtende kama wale watakaohukumiwa chini ya sheria ya uhuru. Anasema hapo, na hili, bila shaka, linarudi kwenye mstari wa 8 pia, mkiitimiza kweli sheria ya kifalme, kulingana na maandiko , mpende jirani yako kama nafsi yako, mnafanya vyema, jambo linaloonyesha kwamba, anapozungumzia

sheria kama sheria ya uhuru, anaonyesha kwamba sheria huweka huru, sheria huweka huru, sheria hutoa uhuru, lakini inatoa uhuru kutoka kwa nini? Naam, kulingana na 2:12 na 13, bila shaka, inatoa uhuru kutoka kwa hukumu, lakini zaidi ya hayo, inatoa uhuru kutoka kwa kujipenda sana kwa sababu sheria ya uhuru katika 2:12 inahusiana na kile anachosema, kile anachokiita sheria ya kifalme katika 2:8, kulingana na maandiko, umpende jirani yako kama nafsi yako, uhuru kutoka kwa kujipenda sana ili mtu aweze kumpenda jirani kweli na kutimiza sheria yote.

Sasa, pia, kwa njia, tukitafsiri kifungu hiki hapa, mistari ya 1:22 hadi 25, kwa kuzingatia kile anachoendelea kusema katika 2:8 hadi 13, kuhusu sheria ya kifalme na sheria ya uhuru na kadhalika hapo, tunaona kwamba kweli anachozungumzia kuhusu sheria kuwa sheria ya uhuru, sheria inayoweka huru na sheria inayookoa, kwamba sheria inaweza kuweka huru, sheria inaweza kuokoa, ikiwa kwa kweli, unazungumzia sheria kama inavyotafsiriwa na kutimizwa katika injili. Ndiyo maana katika 2:8, anazungumzia kutimiza sheria ya kifalme, kama tutakavyoona tutakapofika hatua hiyo, sheria ya Mfalme, sheria kama Mfalme Yesu imeitafsiri upya na kuitangaza, huku amri ya upendo ikiwa katikati, ambayo uwezekano wake wa kutimizwa huja kupitia kukubali injili kwa imani, unaposhikilia imani ya Bwana wetu Yesu Kristo, Bwana wa utukufu kwa mmoja. Kwa maana hiyo, sheria ni neno la kweli linalozaa kuzaliwa upya na linalomzuia au kumzuia mtu kutoka katika hali ya kweli, na kwa kweli humwachilia mtu kutoka katika yote ambayo yangemzuia au kumzuia mtu kumpenda jirani yake kikweli kama nafsi yake na hivyo kutimiza sheria.

Kwa hivyo, sheria haiamri tu, bali pia hutoa uwezo wa kutii. Lakini tena, ni sheria iliyochukuliwa na Kristo, kama ilivyotafsiriwa na Kristo, kama ilivyotangazwa na Kristo, na kama ilivyotimizwa na Kristo, ambayo inakuwa inafanya kazi au kutambulika ndani yetu tunapoonyesha imani katika Kristo, tunaposhikilia imani ya Bwana wetu Yesu Kristo kwa umoja. Inatoa uwezo wa kutii kwa kuwaweka huru kutoka utumwani kwa maslahi binafsi ambayo huwazuia watu kutii sheria.

Sasa, anaendelea na kumaliza hili katika 126 hadi 27, akizungumzia dini ya neno. Mtu akijiona kuwa ni mcha Mungu, wala hauzuii ulimi wake kwa hatamu, lakini akijidanganya moyo wake, dini ya mtu huyo ni bure. Dini iliyo safi na isiyo na uchafu mbele za Mungu na Baba ni hii: Kuwatazama yatima na wajane katika dhiki yao, na kujilinda na dunia pasipo mawaa.

Kwa hivyo, hapa, bila shaka, kimsingi kifungu hiki kimepangwa kulingana na tofauti kati ya dini ya kweli na isiyo na maana. Na anazungumzia dini ya uongo kwa upande wa, tena, kwa upande wa udanganyifu au kudanganya moyo wake. Ikiwa mtu yeyote anadhani yeye ni mcha Mungu na hauzuii ulimi wake kwa hatamu, lakini anajidanganya moyo wake, hapa tena, kuna neno la tatu la Kigiriki la udanganyifu, apatao, hapa.

Dini ya mtu huyu ni bure. Hiyo ni kusema, haina maana, ni tupu, na haina maana, kama wasemavyo ikiwa hatawali ulimi wake lakini anaudanganya moyo wake. Hapa, kwa njia, bila shaka, anaanzisha wazo hilo, kweli, tayari amelianzisha katika mistari ya 19 hadi 21, lakini anaanzisha tena kwa ufupi wazo la matumizi ya ulimi, na mistari wa 26 wenyewe utainishwa haswa katika 3 :1 hadi 12, ambapo kwa kweli anatumia, tena, biashara hii yote ya lijamu na hatamu na kadhalika, akizungumzia ulimi.

Hili linatofautishwa hapa na dini ya kweli, na hapa, bila shaka, anadokeza kwamba dini ya kweli haihusishi kudanganywa bali kuwa safi na bila mawaa, jambo ambalo linaonyeshwa kwa kuwatembelea yatima katika dhiki yao na kuwatembelea yatima na wajane katika dhiki yao na kujilinda na ulimwengu. Sasa, kwa mara nyingine tena, tuna msisitizo juu ya kujidanganya. Hatushangazwi na hilo.

Hiki ndicho kinachounganisha mistari ya 16, moja ya mambo yanayounganisha mistari ya 16 hadi 27. Sasa anahama kutoka udanganyifu kuhusu nia za Mungu, mistari wa 16, huo ndio udhihirisho wa kwanza wa udanganyifu, udanganyifu kuhusu nia za Mungu, mistari wa 16, hadi udanganyifu kuhusu mbinu za Mungu, njia ya Mungu ya wokovu, mistari wa 22, hadi udanganyifu kuhusu kibali cha Mungu, sasa katika mistari wa 26. Hapa, tunadanganywa kuhusu kile kinachokubalika kwa Mungu na kile ambacho Mungu anatarajia.

Hapa, James kweli, anapoanzisha neno kidini hapa, na kwa kweli ni threskos, hapa, kwa kuanzisha wazo la dini, James anavutia asili ya kidini ya ulimwengu wote, maana ya kidini kwa wanadamu wote, na asili ya kidini, maana ya kidini iliyopo kwa njia moja au nyingine, kwa kiwango fulani au nyingine, katika jamii zote za wanadamu, na kwa jambo hilo, kwa wanadamu wote, na kwa njia, mtu anaweza kuona hata usekula kama una vipengele vya kidini ndani yake ili hata usekula na wasio na dini hawawezi kuepuka msukumo wa kidini na tabia ya kidini ya ubinadamu, lakini katikati ya asili ya kidini na maana ya kidini kwa wanadamu wote kuna hamu ya kumpendeza Mungu, hiyo ndiyo hasa inayohusika katika dini. Ni msukumo wa kumpendeza Mungu, hasa katika suala la utendaji wa matendo ya kidini, na hiyo ndiyo maana ya neno hili threskos, utendaji wa matendo ya kidini. Sasa, kwa kuwa lengo la aina hii ya dini ni kumpendeza Mungu, kukubalika kwa Mungu, ni muhimu sana kwamba dini hii ikubalike kwa Mungu na kwamba iwe na tofauti kwake.

Ingekuwa jambo baya sana kugundua kuwa dini ya mtu ni tupu au haina maana, mataios, yaani, haina maana kwa Mungu. Hiyo ndiyo maana ya ubatili hapa. Dini ya mtu huyu ni bure kwa kuwa haina tofauti yoyote kwa Mungu; haikubaliki kwa Mungu, haimpendezi Mungu, haileti tofauti yoyote kwa Mungu, na haina maana kwa Mungu.

Sasa, ingawa Yakobo anasisitiza katika lugha yake matendo ya kitamaduni na anatumia aina ya lugha ya kitamaduni, threskes, kidini, threskeia, dini, katharos, safi, hiyo kwa kweli ni aina ya lugha ya kitamaduni, yaani, inahusisha kuwa safi au safi kwa

maana ya kukubalika kwa Mungu, kuwa na ufikiaji wa Mungu katika ibada, na amiantos, safi na isiyo na uchafu. Kumbuka jinsi lugha hiyo isiyo na uchafu ilivyoenea katika mfumo wa kitamaduni wa Agano la Kale kuhusu umuhimu wa dhabihu kuwa zisizo na uchafu mbele za Mungu na kadhalika. Kwa hivyo, haya yote ni lugha ya kitamaduni.

Anatumia lugha ya kitamaduni hapa ili, lakini anaitumia kwa njia ambayo inadokeza kwamba dini haipaswi kueleweka kitamaduni, yaani, matendo yasiyo rasmi, yasiyo rasmi, yasiyo rasmi ya ibada, na kadhalika. Lakini baada ya kusema hivyo, ndivyo ilivyo pia, na kwa njia, hii inaweza kuhusishwa katika Yakobo kutumia aina hii ya lugha hapa, kwamba anaweza kuwa, kwamba hii inaweza kupendekeza kitu ambacho, kama ninavyosema, ni kweli kabisa, kwamba Yakobo hapa hazungumzii dhidi ya ibada kama hivyo. Hajihusishi sana na mzozo dhidi ya ibada, ingawa, kama ninavyosema, maneno haya mara nyingi husisitiza matendo ya ibada, na anayatumia, anapoyatumia, anatoa, anatoa, anayazungumzia kwa njia ya kitabia, mstari, inawapa aina ya maudhui ya kitabia dhidi ya kiliturujia.

Hasemi dhidi ya ibada kama hivyo; hakuna sababu ya kufikiria kwamba yeye ni hivyo, lakini anaonyesha kwamba kiini cha dini ya kweli hakipatikani katika ibada au katika shughuli za kidini au za uchaji Mungu bali katika tabia, na hasa tabia inayoeleweka kwa upande wa matendo ya rehema, aina ya kuzuia ulimi unaopinga uchafu wa uhusiano usiofaa na uhusiano wa chuki na uhusiano wa hasira na watu wengine wanaokuja, unaojitokeza kwa usemi usiofaa, na huo ni hasi, na kisha kwa njia chanya kwa upande wa matendo ya rehema. Ibada ya Mungu haizuiliwi tu kwa kusanyiko ambapo neno husikika. Hii, kwa namna fulani, inaendelea kile alichosema katika mstari wa 22, kuwa watendaji wa neno na si wasikiaji tu.

Haitoshi kuwa katika kusanyiko kuwa sehemu ya jumuiya ya waabudu na kusikia neno. Ibada ya Mungu haiko tu katika kusanyiko ambapo neno linasikika, lakini hata huko, si lazima iwekwe katika vitendo. Ninasema hivyo kwa sababu katika, katika kifungu kinachofuata mwanzoni mwa sura ya pili, atatoa, atatoa hali ya kusanyiko la Kikristo, la ibada ya Kikristo, ambapo hapo katikati ya ibada, una kashfa na aibu kwa maskini, ambayo, bila shaka, inapingana na ibada ile ile iliyokuwa ikifuatwa hapo.

Kusanyiko ambapo neno husikika lakini halitekelezwi. Ibada ya Mungu haiko kwenye kusanyiko na hakika haiko, haipatikani kwenye kusanyiko ambapo neno husikika tu lakini halitekelezwi bali hufanyika kwenye msalaba wa uzima ambapo hufanywa. Ibada ya Mungu haiko kwenye kusanyiko pekee bali hufanyika kwenye msalaba wa uzima ambapo hufanywa.

Sasa, dini ya kweli hapa, kulingana na kifungu hiki, inahusisha mambo manne. Kwanza kabisa, kama asemavyo, inahusisha ulimi uliofungwa kwa hatamu. Tutasema zaidi kuhusu hili tutakapofika sura ya tatu na ya nne, lakini atachagua hili, atachagua hili katika sura, katika sura ya tatu, ambapo yeye, anapoelezea hapo, anasimulia

hapo biashara hii ya kudhibiti ulimi hadi vipande mdomoni mwa farasi, katika midomo ya farasi, ambavyo vinahusisha kufungwa kwa hatamu mwili mzima wa farasi.

Pia, kwamba dini ni safi na isiyo na uchafu. Sasa, hii inaelekeza, bila shaka, kwenye wasiwasi unaojirudia katika Janes kuhusu umoja na ukamilifu, kwa ukosefu wa mchanganyiko au mchanganyiko, safi na usio na uchafu. Inaonyesha kusudi kuu la usafi wa kitamaduni na kutokuwa na dosari katika ibada, inaelekeza mbele, kwa kweli, kwa maisha safi na yasiyo na uchafu.

Hili ni muhimu, kazi hii ya kuwa safi na bila dosari, hii ni muhimu kwa sababu Mungu ni mmoja na mkamilifu. Pia ana sifa ya umoja na ukamilifu, kwa kuwa safi na bila dosari, na kwa hivyo mwabudu, ikiwa mwabudu atakuwa mwabudu wa kweli wa Mungu, lazima ashiriki tabia ya Mungu kama mmoja na mkamilifu. Kama vile kuwa, kama vile kuwa safi na bila dosari, kama vile kujulikana na umoja na ukamilifu.

Kwa hivyo, chochote kisicho na dini safi na isiyo na uchafu hakikubaliki kwa Mungu. Sasa, hii inaelekeza hasa kwenye mgawanyiko kati ya kusikia na kutenda. Safi na isiyo na uchafu inahusiana na, tena, ni tofauti na kuwa mchafu, yaani, kuwa msikiaji wa neno lakini si mtendaji.

Kwa kushangaza, lugha ya kitamaduni hutumika kuonyesha kwamba shughuli za kidini au za kidini hazitoshi. Kinachomfanya mtu kuwa mchafu si mapungufu ya kisherehe bali ni wasiwasi kuhusu usahihi wa kisherehe unaopuuza tabia ya jumla. Sasa, hii inaongoza, bila shaka, kwenye sehemu ya tatu ya dini ya kweli hapa, si tu ulimi wa harusi na safi na usio na uchafu bali pia wajane na yatima wanaotembelea.

Sasa, bila shaka, neno kutembelea hapa linatumika katika maana yake ya Agano la Kale ya kutembelea kwa maana ya kuwapo ili kuwasaidia, kuwasaidia, na kuwatunza. Hata kama Mungu katika Agano la Kale anavyowatembelea watu wake katika hitaji lao la kuwaokoa au kuwaokoa, ambalo, bila shaka, linahusisha kitendo cha agano cha Yahweh kwa watu wake, basi linaelekeza kwenye wajibu wa agano wa Wakristo kwa kila mmoja. Kwa njia, hii kwa mara nyingine tena inaendeleza wazo kwamba kumwabudu Mungu ipasavyo kunamaanisha kukumbatia tabia au kukuza tabia, kuelezea tabia, kuonyesha tabia ambayo ni kama tabia ya Mungu.

Wajane na yatima, bila shaka, wanawakilisha maskini na waliokandamizwa. Hii ni njia ya kuzungumza kuhusu maskini na waliokandamizwa kwa ujumla, si wajane na yatima pekee, bila shaka, ingewajumuisha. Hii ni maana halisi kutoka kwa hadhi ya Mungu kama Mungu na Baba.

Mstari wa 27, dini safi na isiyo na uchafu mbele za Mungu na Baba. Hiyo ni kusema, Yeye ni Mungu aliyumba wote, ikiwa ni pamoja na maskini na wahitaji, na hivyo ndiye Baba wa wote, ikiwa ni pamoja na maskini na wahitaji, na kama Baba ana

dhamira ya ustawi wa wale aliowaumba. Huwezi kumwabudu Mungu kama Mungu, kama Mungu Muumba, na usijali mahitaji ya uumbaji wake wa kibinadamu, ambao ni mpangilio wa juu zaidi wa uumbaji kulingana na Maandiko.

Huwezi kuabudu ; huwezi kuwa mwabudu Mungu, ambaye ni Baba, kwa upande wa utunzaji wa upendo kwa viumbe vyake vyote vya kibinadamu ikiwa, kwa kweli, hushiriki utunzaji wake wa vitendo na upendo kwa viumbe vyake vyote. Na kisha, mwishowe, biashara hii ya dini ya kweli hapa, kama Yakobo anavyoendeleza, inahusisha kujiweka bila mawaa kutoka kwa ulimwengu, bila mawaa kutoka kwa ulimwengu. Sasa, kumbuka tena tuna lugha ya Kikoptiki inayotumika hapa, bila mawaa kutoka kwa ulimwengu.

Aspilos ndiyo inayotumika. Na pia tunaona kipengele cha kejeli hapa. Kujiweka bila doa kutoka kwa ulimwengu haimaanishi kujiondoa kutoka kwa jamii.

Alizungumzia tu kuhusu kuwatembelea yatima na wajane katika mateso yao. Haimaanishi kwamba kujidhihirisha haimaanishi kujitenga na jamii. Haihusishi kujinyima raha au kutoroka bali ni kujihusisha na jamii.

Kifungu hiki hakika kinapingana na kauli, kauli maarufu kutoka kwa Alfred North Whitehead, kwamba dini ni kile ambacho mtu hufanya katika upweke wake. Ulimwengu hapa unatumika katika Yakobo kwa maana ya mwelekeo wa uovu na dhidi ya Mungu. Ulimwengu unahusisha mwelekeo wa kupata usalama katika kujishikamanisha au kumiliki vitu vya ulimwengu huu wa sasa.

Usalama katika hili, kupata usalama au kuanzisha usalama katika ulimwengu huu wa sasa. Kwa njia hii inamaanisha kujiweka bila doa na ulimwengu ili kusiwe na hata dokezo. Kwa mara nyingine tena, biashara hii ya kutokuwa na doa si jambo; si suala la kuwa wa kidunia kabisa.

Katika kipindi chote, James hashughulikii hasa watu ambao ni wa kidunia kabisa, bali watu wanaojaribu kuwa marafiki wa ulimwengu na marafiki wa Mungu kwa wakati mmoja. Hana ndani yake watu wanaokumbatia uovu kabisa, bali wale wanaotaka, wanaokumbatia uovu na wema kwa wakati mmoja, ambao wamegawanyika kwa njia hiyo. Na hapa anazungumzia watu kama hao ambao wamechafuliwa.

Hawana dini kabisa, lakini wanataka kuchanganya dini, yaani, tabia inayokubalika kwa Mungu, na ahadi zinazopingana na hilo, zinazopingana na ahadi hiyo kwa Mungu. Wanajaribu kupata usalama katika kumpendeza Mungu, kumfuata Mungu, na kumtii Mungu, lakini pia katika imani na kujiamini katika ulimwengu. Kwa hivyo, yaliyomo katika dini ya kweli ni haya, yanahusisha mfumo wa uwajibikaji wa kimaadili unaomhusisha Mungu, nafsi, wengine, na ulimwengu.

Kwa kweli, dini inahusiana hasa na uhusiano wa mtu na Mungu, lakini uhusiano wa mtu na Mungu huamuliwa na uhusiano wa mtu na wengine, na nafsi yake, na hasa kwa ulimwengu, na hasa kwa wahitaji duniani. Ni msukumo hapa wa kuchukua mtazamo wa ufalme dhidi ya wakati huu. Sawa, hilo linatufikisha kwenye hitimisho la sura ya kwanza, muhtasari huu katika kitabu cha Yakobo, na unatuongoza kweli kuendelea na kuingia katika sura ya pili.

Tumechukua zaidi ya dakika 40 hapa kwa ajili ya kukamilisha sura ya kwanza. Hapa ni mahali pazuri pa kutulia, kuachia, ili tuweze kuanza upya mwanzoni mwa sehemu inayofuata na sura ya pili ya Yakobo.

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno la Mungu. Hii ni kipindi cha 19, Yakobo 1:22-27.